

โครงการหนังสือภาพเขียนดำนักพิมพ์วารสารปัญญา
ชุดที่ ๓ เผยแพร่ครั้งแรก ธันวาคม ๒๕๕๔

ทะเลนวมอก

สมภาร พรหมทา

ขจกกล่าวว

รูปชคนี้เป็นชคที่ฉมเขียนขึ้นล่ำสุด ในชวงปลดยเค็อนกันยายน ๒๕๕๔ ไม่รู้เป็นอะไร หมุ่นีจิตใจฉมมักวนเวียนอยู่กับการเขียนรูป เมื่อโคที่รู้สึกอย่งนั้น ฉมก็จจะวางงานอย่งอื่นแล้วหันไปเขียนรูป เนื่องจกมีงานที่วางค้ำงเอาไว้ เมื่อเขียนรูปก็เลยต้องเขียนให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ก็เลยได้รูปชคนี้มา ในสามสี่วัน ไม่ได้เร่งเขียน ฉมจะเขียนเมื่อรู้สึกเท่านั้น บางวันก็เขียนต่อเน็องได้ ๗-๘ รูป แต่บางวันก็ได้เพียง ๓-๔ รูป ตามแต่อารมณ์จะบัญญัติ เมื่อรู้สึกไม่อยกเขียนฉมก็จะหยุด รูปชคนี้จงใจทำเป็นสีน้ำตาล ไม่มีอะไรอยู่เบ็องหลัง มีเพียงความรู้สึกว่าอยกเขียนเป็นสีน้ำตาลเท่านั้น

มีท่านผู้อ่านบางท่านเขียนจดหมายมาหาผมว่า อยากขอซื้อต้นฉบับรูปบางรูป ผมเรียนท่านไปว่า ผมนั้นไม่เคยคิดว่าตนเป็นศิลปิน ก็รู้สึกดีใจที่มีท่านที่ดูรูปเขียนของผมแล้วสนใจจะซื้อ ที่ผ่านมานั้นผมเคยตั้งใจเขียนรูปขายเพียงครั้งเดียว เมื่อตอนที่เรียนปริญญาโทอยู่ ไม่มีเงินค่าเทอม เลยวาดรูปไปขาย ทราบไหมครับ ไม่มีคนซื้อ มีคนเดียวในชีวิตผมที่ซื้อรูปเขียนของผม

ท่านผู้นั้นคือคุณพีเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

ผมเดาว่าท่านคงไม่ได้ชื่นชมฝีมือผมอะไรหรอก ท่านคงอยากช่วยค่าเทอมผมเท่านั้น น้ำใจอันนี้ผมยังจดจำอยู่เสมอมา

นับแต่นั้นมา ผมก็ไม่คิดว่าจะเขียนรูปเพื่อขายอีก ก็เลยเรียนท่านที่เขียน

จดหมายมาโต้ถามว่า ผมขอให้รูปเขียนของผมเป็นของสาธารณะ คือทุกท่านจะได้ดูรูปเขียนในรูป “ไฟฟ้า” เหมือนกันหมด หากชอบรูปใดก็พิมพ์ใส่กรอบแขวนไว้ดูได้เลยตามอัชฌาศัย สมัยนี้เครื่องพิมพ์ดีๆ กลายเป็นของส่วนตัวได้ เพราะราคาไม่แพง

จะอย่างไรก็ขอบคุณครับ ที่มีน้ำใจ โต้ถามมา สำหรับผม ถือว่าเป็นเกียรติ แต่เกียรตินี้ผู้น้อยขอมิบังอาจรับ โปรดชมรูปเขียนของผู้น้อย คิดปิ่นสมักรเล่นไว้ชื่อคนนี้ในรูปสมบัติสาธารณะเถิดนะครับ ©

สมภาร พงมทา

